

der kan forhandles om, og ikke bare noget, hvor det én gang for alle er besluttet, at sådan skal det være.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg var en overgang lidt glad på egne vegne, fordi jeg troede, jeg havde forstået, hvad det drejede sig om, men det har jeg åbenbart alligevel ikke.

Er det rigtigt opfattet, hr. Behnke, at Indfødsretsudvalget skal fortsætte sit arbejde og finde ud af, hvem der er de rene efter de kriterier, man måske kunne finde frem til, men som jeg ikke tror vi finder frem til? Derefter vil der være en portion, som jeg vil påstå vil være ganske meget over 1.000 om året, som opfylder de kriterier, og hvad vil man så gøre med dem? Skal vi færdigbehandle dem og derefter sende dem over til notarius publicus til lodtrækning, eller hvad er det for et menneskesyn, der ligger bag? Kan vi få et svar: Er det lodtrækning, man snakker om, eller skal de udelukkes, fordi de er rødhårede, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det, der ligger i ordet kvote, er jo, at for de, der opfylder kriterierne, er der en kvote for, hvor mange der kan få dansk statsborgerskab. Og det er klart, at det naturligvis vil være det mest hensigtsmæssige, at ansøgerne får dansk statsborgerskab i den rækkefølge, de søger om det. Det er noget, vi også kender fra andre lande, og det er ikke lande, vi ser ned på, fordi de har et dårligt menneskesyn eller lignende. Man har en kvote for, hvor mange der kan opnå statsborgerskab i det pågældende land. Men kvote betyder kvote, det har den socialdemokratiske ordfører ret i.

Arne Melchior (CD):

Jeg dokumenterede i min ordførertale, at forslagsstillerne ikke havde evnet at skrive nogle vederhæftige bemærkninger til deres eget forslag, og nu må jeg minsandten også konstatere, at ordføreren for forslagsstillerne har svært ved at høre eller i hvert fald opfatte det sagte. Jeg brugte faktisk ikke ordene tolerant eller intolerant om disse forslag, det var i en diskussion med fru Pia Kjærsgaard om at fordømme, jeg kom ind på den side af sagen.

Men når hr. Tom Behnke nu tager spørgsmålet om tolerance eller intolerance op, vil jeg da

godt gøre det til mit synspunkt, at begge hans forslag er intolerante. Han kan jo selv prøve at læse forslagene igennem og se, om de er tolerante, om de opfylder nogen som helst kriterier for at være tolerante over for medmennesker, og han kan kun komme til det resultat, at det gør de ikke. Ergo er de intolerante.

Så sagde hr. Tom Behnke, at nogle herinde synes, at det er ligegyldigt, om udlændinge begår kriminalitet eller ej. Nej, det passer ikke! Lidt senere spurgte han, om det måske også er ligegyldigt, om de pågældende udlændinge kan forsørge sig selv eller ej. Nej, det er heller ikke ligegyldigt! Det er heller ikke ligegyldigt, om danskfødte mennesker begår kriminalitet eller ej, eller om de kan forsørge sig selv eller ej. Vist er det ikke nikke nej ligegyldigt, men der kan være forskel på vores syn på, hvilke konsekvenser det bør have.

Jeg betragter det at være dansker som en gave, jeg har fået uden egen fortjeneste eller egen skyld, og det er en gave så stor, at jeg gerne vil dele den med andre mennesker. Jeg kan ikke dele den med alle verdens fattige og hjemløse, men det befrier mig ikke for i det mindste at dele den med nogle af dem. Det er en betroting for hr. Behnke og hans familie og for mig og min familie, men derfor skal vi ikke lukke os inde bag ligusterhække eller aflåste porte og sige: Haha, det er kun mig!

Med hensyn til at forsørge sig selv har jeg i sommer haft fornøjelsen af at læse H.C. Andersens erindringer »Mit Livs Eventyr«, og derfor har jeg præsent, at H.C. Andersen var meget langt over 20 år, før han kunne forsørge sig selv. Han var godt nok fynbo, men han var vel dansk og talte vel dansk alligevel. H.C. Andersen kunne ikke forsørge sig selv i hele sin ungdom, og hvis ikke andre gode mennesker havde delt det, de havde tilovers af den gave, de havde modtaget eller erhvervet sig, med ham, havde vi ikke fået geniet H.C. Andersen.

Da jeg var dreng og ungt menneske, kunne man fortabe sine borgerlige rettigheder her i landet. Det kan man heldigvis ikke mere, og derfor undrer det mig, at et parti, der kalder sig Fremskridtspartiet, kan være så bagstræberisk, at det vil frakende medmennesker lige vilkår med brødrene Behnke f.eks. Hr. Tom Behnke kan ikke forstå, at jeg kan hidse mig op over nogle almindelige forslag, men jeg går glad hjem med den opfattelse, at de forslag er både ualmindelige og modbydelige.